

ne da bi bile te gradnje navedene v predmetu pogodbe o koncesiji za javne gradnje, kakor je opisan v obvestilu, objavljenem v Uradnem listu Evropskih skupnosti in v razpisni dokumentaciji, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) ter 11(3) in (6) Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje v zvezi s Prilogo V k tej direktivi.

2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 297, 8.12.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-160/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila storitev — Člena 43 ES in 49 ES — Direktivi 92/50/EGS in 2004/18/ES — Javna reševalna služba — Nujni reševalni prevoz in kvalificirani prevoz bolnikov — Zahteva po preglednosti — Člen 45 ES — Dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem javne oblasti — Člen 86(2) ES — Storitve splošnega gospodarskega pomena)

(2010/C 161/05)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Kellerbauer in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in J. Möller, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in Y. de Vries, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 ES in 49 ES in Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1) in Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Praksa lokalnih skupnosti, da neposredno, brez odprtih

postopkov oddaje javnih naročil in s kršitvijo načel preglednosti in prepovedi diskriminacije oddajo pogodbe in koncesije za opravljanje storitev nujnega prevoza

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija s tem, da ni objavila obvestila o izidu postopka oddaje naročil, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev v povezavi s členom 16 te direktive ali, od 1. februarja 2006, člena 22 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev v povezavi s členom 35(4) te direktive v okviru oddaje naročil javnih storitev nujnega reševalnega prevoza in kvalificiranega prevoza bolnikov v skladu s submisijskim modelom v zveznih deželah Saška-Anhalt, Severno Porenje-Vestfalija, Spodnja Saška in Saška.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Nizozemska nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 209, 15.8.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Dansk Transport og Logistik proti Skatteministeriet

(Zadeva C-230/08) (¹)

(Carinski zakonik Skupnosti — Členi 202, 215(1) in (3), 217(1) in 233, prvi odstavek, točka (d) — Pojem blaga, ki se „zapleni (zaseže) in istočasno ali pozneje odvzame“ — Izvedbena uredba carinskega zakonika — Člen 867a — Direktiva 92/12/EGS — Členi 5(1) in (2), 6, 7(1), 8 in 9 — Šesta direktiva o DDV — Členi 7, 10(3) in 16(1) — Nezakonit vnos blaga — Prevozi blaga na podlagi zvezka TIR — Zaseg in uničenje — Določitev države članice, v kateri sta nastala carinski dolg ter obveznost obračuna trošarine in DDV — Ugasnitev carinskega in davčnega dolga)

(2010/C 161/06)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dansk Transport og Logistik

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodnega vprašanja – Østre Landsret – Razlaga členov 215 in 233 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), člena 454 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1), členov 5 in 6 Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1) in členov 7 in 10 Direktive št. 77/388/CEE: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Ugasnitev carinskega in davčnega dolga zaradi odvzema in uničenja blaga s strani organov države članice ob njegovem nezakonitem vnosu na carinsko območje Skupnosti.

Izrek

1. Za okoliščine, v katerih blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zadržijo ob vnosu na carinsko območje Skupnosti na območju prvega carinskega urada na zunanji meji Skupnosti in ga omenjeni organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je to blago ves čas v njihovi posesti, spadajo v okvir pojma blaga, ki se „zapleni (zaseže) in istočasno ali pozneje odvzame“, iz člena 233, prvi odstavek, točka (d), Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 955/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 1999, tako da carinski dolg na podlagi te določbe ugasne.
2. Člena 5(1), tretji pododstavek, in 6(1) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih

proizvodov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 96/99/ES z dne 30. decembra 1996, je treba razlagati tako, da se za blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zasežejo ob vnosu na območje Skupnosti in istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, šteje, da ni bilo uvoženo v Skupnost, tako da obdavčljivi dogodek za trošarinsko obveznost zanj ne nastopi. Za blago, ki je zaseženo po nezakonitem vnosu na to območje, to je od takrat, ko blago zapusti območje prvega carinskega urada na tem območju, in ga omenjeni organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, se ne šteje, da je „pod režimom odloga plačila trošarine“ v smislu člena 5(2), prvi pododstavek, in člena 6(1)(c) navedene direktive v povezavi s členoma 84(1)(a) in 98 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 955/99, in členom 867a Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1662/1999 z dne 28. julija 1999, tako da obdavčljivi dogodek za trošarinsko obveznost za to blago nastopi in obveznost plačila trošarine nastane.

3. Člene 2, točka 2, 7 in 10(3) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 1999/85/ES z dne 22. oktobra 1999, je treba razlagati tako, da se za blago, ki ga krajevni carinski in davčni organi zasežejo ob vnosu na območje Skupnosti in istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, šteje, da ni bilo uvoženo v Skupnost, tako da obdavčljivi dogodek pri davku na dodano vrednost za to blago ne nastane in zato tudi ne obveznost obračuna tega davka. Vendar pa je treba določbe člena 10(3), drugi pododstavek, v povezavi s členom 16(1)(B)(c) navedene direktive in členom 867a Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1662/1999, razlagati tako, da za blago, ki ga ti organi zasežejo po nezakonitem vnosu na omenjeno območje, to je od takrat, ko zapusti območje prvega carinskega urada na tem območju, in ga ti organi istočasno ali pozneje uničijo, pri čemer je ves čas v njihovi posesti, obdavčljivi dogodek pri davku na dodano vrednost in obveznost obračuna tega davka nastaneta, tudi če se pozneje zanj začne postopek carinskega skladiščenja.
4. Člene 202, 215(1) in (3) in 217 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 955/1999, ter člena 7(2) in 10(3) Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 1999/85, je treba razlagati tako, da so organi države članice na zunanji meji Skupnosti, čez katero je bilo blago nezakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti, pristojni za izterjavo carinskega dolga in davka na dodano vrednost, tudi če je bilo to blago pozneje prepeljano v drugo državo članico, kjer je bilo odkrito in potem zaseženo. Člena 6(1) in 7(1) Direktive 92/12,

kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/99, je treba razlagati tako, da so organi zadnjenavedene države članice pristojni za izterjavo trošarin, če je blago tam zaradi komercialnih namenov. Predložitveno sodišče pa mora presoditi, ali je ta pogoj v sporu, ki mu je predložen, izpolnjen.

(¹) UL C 197, 2.8.2008.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italija) – Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa proti Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Zadeva C-265/08) (¹)

(Direktiva 2003/55/ES — Notranji trg zemeljskega plina — Poseg države v dobavno ceno zemeljskega plina po 1. juliju 2007 — Obveznosti javnih storitev podjetij, ki delujejo v plinskem sektorju)

(2010/C 161/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa

Tožena stranka: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Razlaga členov 3(2) in 23 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES (UL L 176, str. 57) – Nacionalna zakonodaja, ki predvideva določitev dobavne cene zemeljskega plina za domače odjemalce

Izrek

Člena 3(2) in 23(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je obravnavana v postopkih v glavni stvari, na podlagi katere je po 1. juliju 2007 dovoljeno določiti dobavne cene zemeljskega plina z opredelitvijo „referenčnih cen“, kakršne so obravnavane v postopkih v glavni stvari, če:

— ta poseg sledi splošnemu gospodarskemu interesu, ki vključuje, da je dobavna cena zemeljskega plina, dobavljenega končnemu potrošniku, ohranjena na primerni ravni glede na uskladitev, ki jo morajo ob upoštevanju stanja v sektorju zemeljskega plina opraviti države članice, in sicer med ciljem liberalizacije in ciljem nujne zaščite končnega potrošnika, ki jima sledi Direktiva 2003/55;

— ta poseg po 1. juliju 2007 posega v svobodno določanje dobavnih cen zemeljskega plina le, če je to nujno zaradi uresničitve takega cilja splošnega gospodarskega interesa, in je zato nujno časovno omejen, in

— je ta poseg jasno določen, pregleden, nediskriminatoren in preverljiv in plinskim družbam Unije zagotavlja enak dostop do potrošnikov.

(¹) UL C 236, 13.9.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. aprila 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe House of Lords – Združeno kraljestvo) – The Queen, M in drugi proti Her Majesty's Treasury

(Zadeva C-340/08) (¹)

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Uredba (ES) št. 881/2002 — Člen 2(2) — Prepoved dodeljevanja sredstev osebam iz Priloge I k tej uredbi — Področje uporabe — Socialnovarstvene dajatve, dodeljene ženi osebe iz navedene Priloge I)

(2010/C 161/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

House of Lords